

Napirenden a betegek gondosabb és jobb ellátása

Egészségügyi politikánk fontos célja, hogy az egészségügyi hálózat intézményei minden állampolgárt — lakóhelyétől függetlenül — azonosan magas szintű, korszerű ellátásban részesítsenek, s minden beteg ellátásáról abban az intézményben — körzeti avagy szakrendelőben, kórházban, klinikán — gondoskodnak, ahol a beteg állapotának megfelelő legkorszerűbb ellátás feltételei adódnak. Ezt a célt szolgálja az egészségügyi gyógyító-megelőző hálózatának szervezeti és működési továbbfejlesztése, amelyről — az egészségügyi miniszter júniusban megjelent rendelete alapján — kedden tájékoztatták az újságírókat az Egészségügyi Minisztériumban.

Az intézkedés lényege, hogy — ahol az lehetséges — szervezetenként összevonják a meghatározott területen működő kórházat és rendelőtérzetet. Így a szakrendelés az illetékes kórházi osztály részlegeként működik majd, s a szakorvosok felváltva dolgoznak az egyes

kórházi osztályokon, és az annak megfelelő szakrendelőben.

Ahol ez a szervezeti egység az intézményhálózat széttagoltsága miatt nem oldható meg, ott a különböző szintű egészségügyi intézmények szakmai együttműködéséről gondoskodnak: a kórházak osztályvezetői, főorvosai közreműködnek például a körzeti orvosi, a körzeti gyermekorvosi, iskolaorvosi, üzemi orvosi szolgálat szakmai irányításában. Az intézkedés további célja, hogy lehetőleg ugyanaz a szakorvosgárda kísérelje figyelemmel a beteg útját a megelőzéstől a gyógyításon és az utókezelésen át a gondozásig. Ugyanakkor megszüntessék a betegek fölösleges küldözgetését, és az ugyancsak fölösleges párhuzamos vizsgálatokat. Az új szervezeti forma a rendelkezésre álló gép- és műszerpark gazdaságosabb kihasználását is lehetővé teszi.

Az intézkedés végrehajtására a következő tervidőszak első éveiben kerül sor.

KISZ-vezetők tanácskozása

KISZ-titkárok, politikai munkatársak, gazdasági ügyintézők, politikai képzési felelősök vettek részt azon a kétnapos tanácskozáson, amelyet a KISZ Csongrád megyei Bizottsága tartott Szegeden, szeptember 22—23-án, a KISZ-vezetőképze táborában. A tanácskozáson megjelent Markov András, a KISZ KB szervezési osztályának helyettes vezetője is.

A két nap alatt a fiatalokkal ismertették a KISZ előtt álló aktuális feladatokat, a soron következő KISZ-kongresszusra való felkészülést. Tájékoztatót kaptak a KISZ KB 1974 áprilisi határozatából adódó teendőkről, hogy szükséges a kommunista jelleg, az ifjúmunkások közötti tömegbefolyás erősítése. Fontos feladat olyan KISZ-vezetők képzése, akik a megnövekedett gazdasági és politikai feladatok megol-

dásában megfelelő, természetesen aktív politikai légkör megteremtésével mozgósíthatják a fiatalokat.

A KISZ-vezetők előadásokat is hallgattak aktuális politikai kérdésekről is. Meggyenk gazdasági-politikai helyzete az MSZMP KB 1974. december 5-i határozata tükrében címmel Szabó Sándor, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára; A párt szervezeti életének aktuális kérdései címmel Gyárfás Mihály, a megyei pártbizottság osztályvezetője; Tömegpolitikánk időszerű kérdései a XI. pártkongresszus tükrében címmel dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára tartott tájékoztatót.

Az előadások után a résztvevők kérdéseket tettek föl, majd csoportos foglalkozások keretében vitatták meg a hallottakat.

Vers- és próza- mondó verseny

A város iskoláinak és üzeminek irodalmi színpadain, színjátszó csoportjaiban sok

tehetséges fiatal hívta már fel magára a figyelmet. De akadnak, akik még nem szerepeltek nyilvánosság előtt. Számukra, s minden irodalomkedvelő, versszerető diák és dolgozó fiatal részére biztosított most bemutatkozási lehetőséget a szegedi Ifjúsági Ház. A Simon István emlékére meghirdetett vers- és prózamonddó versenyre október 11-ig lehet benevezni. Jelenkezési lapok az Ifjúsági Házban és az iskolákban, az üzemekben is kaphatók. A versenyen Simon István: *Ballada a szekerestől* című verse kötelező, a prózarészlet — lehetőleg magyar szerző tollából — szabadon választható.

A sikeresen szereplő, tehetséges fiatalok közül többen színjátszó körének szeretne megnyerni az Ifjúsági Ház.

HÉTKÖZNAPOK Nem ingyen

Ültek a padokban, mélyeket szívtak az öreg iskola jellegzetes levegőjéből, bámulták a falakat, figyelték egymást, lesték régi tanáruk száját. Mit mond, hogyan mondja? Örültek a padoknak, örültek egymásnak, örültek a szavaknak. Egy óra, másfél óra is alig telhetett el, a padok ismét az öregdiákokhoz nőttek, a levegő újból megszokott lett, és úgy beszélgettek, mintha mindig ezt tették volna. A 15 év gyorsan összezugorodott, időtlen lett, az alma mater varázspalcájának suhintására. Az iskola, a jó öreg alma mater visszavárt.

De nem ingyen. A búcsúszánnál az iskolagondnok tartotta markát, és valamilyen címen pénzt kért. Az alma mater búcsúzóul pénzt kapott.

Pöttyök

Kifestette magát Szeged, s elegáns ruhát vett magára. Megszépült a Belváros, hiszen kopott gúnyját hamar levetette. Öröm ez annak, aki szereti a szépet, szereti a várost, de jólesően nyugtathatja szemét a friss színeken az idetoppanó idegen is.

Valamin azonban megakad tekintete, éppúgy, mint a bennszülötnek. A pöttyökön botlik meg nézése. Fehéres színű bádogtáblák, szabályos vagy szabálytalan formával a díszes kapukra felaggatva. Krétával vagy ceruzával írták rájuk a háztömbfelelős nevét, s lakcímét. Ki vitathatná lényeges szerepét eme információnak, s azon fölösleges morfondírozni, hogy kell-e a tábla, vagy nem kell.

Feltehető, hogy a táblák máshol is jól megférnek. Mondjuk a kapun belül, vagy a bejáratoknál. Mert mostani formájukban ezek a mi díszes kapunk úgy néznek ki, mint a leevett nyakkendők.

Szomszédvárok

Harcólnak a lakók, igaz, nem karddal, hanem pennával. Sorra gyártják a beadványokat, és ahol meghallgatják őket, felszólalnak. Jó ideje már, hogy a Vedres utca végén, Újszegeden, a 201. és 202. tízemeletes épületekben előásták az indulatokat. Persze, ők lennének a legboldogabbak, ha a viharos szeleket a megnyugvás elűzné. Összkomfortos boldogságban éltek mindaddig, míg a jóval távolabbi épületek lakóitársai el nem határozták, hogy a 201-es és 202-es házak közelében garázsokat emelnek. A pontos helyzetképhez tartozik: a szóban forgó két lakóházat egy forgalmas országút, egy autóbussz-végállomás, vasúti feljáró — és már több futat garázs határolja.

Nem azért emelik égnek tekintetüket és küldik különböző irányba fohászaikat, mert a gépkocsitárolótól iszonyuk van. Egyszerű, praktikus okok miatt szeretnék elkerülni az újabb helyfoglalást. A néhány szabad négyzetméteren játszóparkot akarnak építeni, mert különben az országúton futballoznak vagy bukfenecznek a gyerekeik.

A mai szomszédvárok sajátos csörtéje még mindig nem ért véget. Ezért tehát tovább lehet szurkolni: hájrá, gyerekek!

Halász Miklós

Szegedi termékek a világpiacra

A szőrmeárugyár és a háziipari szövetkezet exportja

Az NSZK-beli Frankfurtban évente megrendezik a szőrmeárugyár bemutatóját, ami egyben az irha- és szőrmebundák egyik legnagyobb európai vására is. Minden évben jelentős üzleteket kötnek itt a külkereskedelmi vállalatok és a bundákat gyártó cégek. A vásáron rendszeresen megjelennek a Pannónia Szőrmeáru- és Szőrmeáruipari Vállalat szegedi gyárának szakemberei is, saját tervezésű modellekkel. A szegedi irhákabátok és szőrmebundák mindig nagy sikert aratnak, ez tükröződik az exportszállításokban.

Irhakabátokat elsősorban Nyugat-Európa államai vásárolnak a szegedi szőrmeárugyártól. A legtöbbet Anglia és az NSZK veszi, kisebb mennyiségben visznek Svédországba, Norvégiába és Finnországba. Kedveltek a szegedi irhák Kanadában és az Amerikai Egyesült Államokban is. Az irhabundák különböző fazonokkal és tetszőleges színekben görög bárányok bőréből készülnek. Nagyrészt külföldi juhbőrből varrják a szép, filmnyomott, tarkamintás szőrmebundákat, de újabban hazai nyersanyagot is felhasználnak a tigris- és ocelotszőrmékre emlékeztető bundákhoz. Ezekből szerződésben rögzített mennyiséget szállítanak évente a Szovjetunióba, s más szocialista államokba. Szőrmebundából az idén kétezerrel többet készítenek exportra, mint a korábbi években.

A szegedi szőrmeárugyár tervezői lépést tartanak az európai divatirányzatokkal. Legutoljára szeptember elején voltak Párizsban, ahol tájékoztatták a legújabb fazonokról, színekről. A női irhákabátokon még mindig uralkodik a korcsúsított vonal, de láttak hátul bővülő, övvel összefogott modelleket is. A jövő divatja a bő irhákópeny, sokkal hosszabb változatban, mint a mostani bundák. Az új fazonokra hosszú szőrű gallérok kerülnek, értékes róka- és mosómedvepérmékből. A férfiak irhákabátja is az egyenes vonalútl eltérően, karcsúsított lesz, hétnyolcados vagy

Höfner Pálné, az exportbundák minőségét ellenőrzi

háromnegyedes hosszal. A színek is változnak az irhabundadivatban: uralkodóvá válik a borvörös, a bordó, s a barna különböző árnyalataival is találkozhatunk. A szegedi gyár szakemberei a Párizsban látottakat azonnal felhasználták. Az októberi budapesti bemutatóra készülő modelleken már nyomon követhetjük a legújabb európai divat vonalát. Az exporton kívül természetesen mindenben kielégíti a gyár a belkereskedelem igényeit is.

Az ország háziipari szövetkezetei között alapos a munkamegosztás abban, hogy ki mit gyárt. A szegedi szövetkezet főbb termékei a gyermekruhák, a rongyszőnyeg és a fonott kosarak. A kis szövetkezet áruai eljutnak Európa országaiba, és a Közel-Keletre is. A Szovjetuniónak 42 ezer darab gyermekruhát varrnak az idén. Rongyszőnyegből 40 ezer

négyzetméter az exporttírv. Legnagyobb szőnyegvásárlók Svédország és az NSZK. Vesszöből font kosarakkal is megjelenik a Szegedi Háziipari Szövetkezet a világpiacra. Készítenek apró kenyérkosarakat, piaci bevásárlókosarakat, s kutyakosarakat. Bevásárlókosárból például 1100 darabot vásárolt az idén az NSZK, jelentős mennyiséget küldtek Belgiumba is. A kutyakosarak nem egy darabból állnak, hanem 4—6 darabos sorozatból, úgy helyezi a különböző méretű kosarakba. A vesszőkosarak népszerűek Olaszországban, s eljutott belőlük 300 darab még Iránba is. Az idén a budapesti Kálvin téri áruház közreműködésével, árucsera alapon, több kötött pulóvert is eladtak az NDK-nak.

Téren, úton, útfélen

Jó másfél hónappal ezelőtt örömmel látták a Szent István, valamint a Lechner tér lakói, hogy az út mellé lámpatartó oszlopokat tettek le autótól a DÉMÁSZ dolgozói. Arra számítottak, hogy az oszlopok hamarosan a helyükre kerülnek, s a lámpák erős fényt árasztanak az eddigi gyér világítás helyett.

De csalódnuk kellett, mert a kandeláberek még most is az út mellett hevernek. Csak a Lechner téri gyerekek örültek ennek. Rájöttek, ha föl-másznak a fekvő oszlopok lámpatest felőli végére a másik oldal, a betontuskó valamelyest fölemelkedik. Márpedig ha az fölemelkedik, vissza is billen. És ha valamelyik gyerek lába alatta marad?

E gondolatokkal kerestük föl a DÉMÁSZ-t, és kértünk tájékoztatást, mikorra várható az oszlopok „elültetése”. Kérdésünkre Zelena Ferenc osztályvezető elmondotta, hogy a Kossuth Lajos sugárút átépítése során 110 darab kandelábert emeltek ki a földből. Ezek ott már korszerűtlenné váltak, de a város más területein jól használhatók. Az áramszolgáltató vállalat szakemberei — ezt fölismerve — száz oszlopot szállítottak el az eddigi

gyengén megvilágított utcákba terekre. Azért nem a békelepi raktárba, mert az sok többletmunkával járt volna.

Az oszlopok alapjainak kiállításával a DÉMÁSZ a dorozsmai költségvetési üzemet bízta meg. A dorozsmaiak sok más feladatuk mellett hozzá is fogtak a munkához; a Pulz utcában két, a Petőfi Sándor sugárúton pedig 21 alapot ástak ki. Remélhetőleg hamarosan eljutnak a Szent István, illetve a Lechner tere is. És akkor a DÉMÁSZ sem késlekedik a kandeláberek felállításával, s bekötésével. Addig türelmet kérnek az áramszolgáltatók és — velünk együtt — azt, hogy a szülők fokozottabb figyelemmel kísérjék gyermekeik játszódozását.

Leselkedik a Lechner tér környékén lakó kisgyerekekre egy másfajta veszedelem is. Amikor a Kossuth Lajos és a Tolbuhin sugárút forgalmát — ideiglenes jelleggel — a Szent Mihály utca felé terelték, alaposan felgyorsult a Lechner tér forgalma is. Már az első napokban a megengedett legnagyobb — olykor még ezt is túlszárnyaló — sebességgel száguldoztak a gépjárművek. Sokan jó messziről figyelték a for-

galomirányító-lámpákat, s akkor igyekeztek leginkább, ha sikerült kiszámítaniuk, hogy egy hajrával még éppen átsurrannak a Nagykörúton.

Ilyen körülmények között sok autós és motoros ügyet sem vetett az úttesten átjáró kisgyerekekre. Pedig a téren legalább ötven óvodás, és iskolás gyerek játszadozik naponta. Legtöbbjük tudja, hogy az úton csak figyelmes körültekintés után szabad átmenni, mégis megfellelkeznek néha a szülői intelmekről. Ilyenkor csak a véletlenül múlik, hogy nem történik súlyos, vagy akár végzetes baleset.

Vajon mit lehetne tenni az apróságok védelmében? Vigyázzanak jobban a szülők? Néhányan valóban megtehetnék, de akik délelőtt dolgoznak, azután pedig egyebek között főzniük, mosniuk takarítaniuk kell, azok aligha. Jó megoldás lenne viszont, ha korlátoznák a sebességet, mondjuk húsz kilométeresre. A gépjárművek vezetői nem veszítenének sokat, hiszen mindössze 200 méteres útszakaszon van szó. A száguldas különben sem indokolt, hiszen már másfelé terelik az E5-ös út forgalmát.

Szlák József